

ρυγας ταῖς λεπταῖς θόναϊς ταῖς ἐπὶ τῶν ἀριστερῶν ὤμων κειμέναις, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ περιτρεχόντων καὶ βοώντων. Μὴ τις τῶν κατηχουμένων, μὴ τις τῶν μὴ ἐσθιόντων, μὴ τις τῶν κατασκοπῶν, μὴ τις τῶν μὴ δυναμένων θεάσασθαι τὸν μόσχον ἐσθιόμενον, μὴ τις τῶν μὴ δυναμένων θεάσασθαι τὸ οὐράνιον αἷμα τὸ ἐκχυνόμενον εἰς ἄφρονι ἀμαρτιῶν, μὴ τις ἀνάξιος τῆς ζωῆς θυσίας, μὴ τις ἀμύητος, μὴ τις μὴ δυνάμενος ἀκαθάρτοις χεῖλεσι προσψύσασθαι τῶν φρικτῶν μυστηρίων. Εἵτα καὶ τῶν Ἀγγέλων οὐρανόθεν ἐπευφημούντων καὶ λεγόντων· Ἅγιος ὁ Πατὴρ, ὁ θελήσας τυθῆναι τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, τὸν μὴ γνόντα ἀμαρτίαν, καθὼς φησιν ὁ προφῆτης Ἠσαΐας⁴⁷. « Ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ». Ἅγιος ὁ Υἱός, ἅμα καὶ μόσχος, ὁ αἰεὶ θυόμενος ἐκῶν, καὶ αἰεὶ ζῶν. Ἅγιος ὁ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ τὴν θυσίαν τελειουργῆσαν.

Τούτων οὖν ἔνδον ἐπιτελουμένων, ὁ πρεσβύτερος υἱὸς μακρόθεν παραγε-
νόμενος ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν· καὶ προσκαλεσάμενος ἓνα τῶν παίδων, ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη τοῦτο; ἤχος τις περιεκτῦπει⁴⁸ μου τὰ ὦτα. Ὁ δὲ φησι, Δαβὶδ ὁ προφῆτης ἔνδον μελωδεῖ. « Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσια-
» στήριόν σου μόσχους⁴⁹. Ὁ αὐτὸς πάλιν προτρέπεται τοὺς παρόντας πρὸς τὴν ἐστίαν, καὶ λέγει⁵⁰. « Γεύσασθε, καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος ». Παῦλος ὁ τῶν θείων μυστηρίων ἐξηγητὴς, ἀναβοᾷ καὶ λέγει⁵¹. « Τὸ Πάσχα ἡμῶν
» ὑπὲρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός ». Ἡ Ἐκκλησία πανηγυρίζει εὐφραينوμένη καὶ χορεύει. Ὁ δὲ φησι πρὸς τὸν δούλον· Ναί, καὶ⁵² μὴ παρόντος ἐμοῦ, ἄλλοι τὰ ἐμὰ μυστήρια, παρὰ τὴν ἐμὴν ἀπουσίαν, ἐν τῇ ἐμῇ αὐτῇ μερίζονται; Ναί, φησιν⁵³, ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατὴρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὠργίσθη δὲ πρὸς ταῦτα ὁ δίκαιος, καὶ οὐκ ἠθέλησεν εἰσελθεῖν. Ὠργίσθη ὁ δίκαιος, καὶ τοῦ φθόνου ἐγένετο δούλος; ὁ καταπατήσας τοῦ βίου τὰ τερπνά, φθόνῳ κεκράτηται; Καὶ πῶς φησιν ὁ Παῦλος λέγων⁵⁴. « Ἐβουλόμην αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ
» Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα »; Οὐχ ἵνα βάσκανον δείξῃ τὸν δίκαιον, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπερβολὴν οὕτω τὸν λόγον ἐσχημάτισεν ὁ Σωτὴρ· ἵνα κηρύξῃ τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χρηστότητος⁵⁵ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο δηλοῖ διὰ τῶν ἐφεξῆς. Ὁ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ, φησιν, ἐξελθὼν, παρεκάλει αὐτόν. ὦ σοφίας ἀβρόητος! ὦ προνοίας θεοφιλοῦς! καὶ τὸν ἀμαρτωλὸν ἠλέησε, καὶ τὸν δίκαιον ἐκολάκυσεν· καὶ τὸν ἰσάμενον οὐκ ἀφῆκε πεσεῖν, καὶ τὸν πεσόντα ἤγειρε· καὶ τὸν πένητα πλούσιον ἀπέδειξε, καὶ τὸν πλούσιον οὐ συνεχώρησε τῷ φθόνῳ γενέσθαι πτωχόν.

Ὁ δὲ⁵⁶ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· Ἰδοὺ ἐγὼ τοσαῦτα ἔτη ἔχω δουλεύων σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρήλθον· καὶ ἐμοὶ οὐκ ἔδωκάς ποτε ἔριπον,

47) Ἡπ. Κεφ. ΝΓ', 9. 48) Ἰσως ἦτον Περιεκτῦπει. 49) Ψαλμ. ΝΑ', 19. 50) Ψαλμ. ΑΔ', 8. 51) Πρὸς Κορινθ. Α', ε, 7. 52) Ἰσως περιττὸν τὸ Ναί. Ὁ δὲ Καί, ἐνατακτικὸς, ὡς καὶ παρ' ἡμῶν ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι: Καὶ πῶς . . . ; 53) Ὁ ἐρωτηθεὶς ὑπηρέτης.

54) Πρὸς Ῥωμ. Θ', 3. 55) Δηλ. τὴν μεγάλην χρηστότητα. 56) Ὁ πρεσβύτερος υἱός.